

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 19.12.2008
KOM(2008) 894 lopullinen

2008/0266 (CNS)

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],

menettelyn vahvistamisesta kahdenvälisten alakohtaisten sopimusten neuvottelemiseksi ja tekemiseksi jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä, kun sopimukset koskevat tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sekä elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sovellettavaa lakia

(komission esittämä)

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

EY:n perustamissopimuksen IV osastoon Amsterdamin sopimuksella lisätyn 65 artiklan nojalla on annettu useita yksityisoikeuden alaa koskevia yhteisön välineitä.¹

Tämän yhteisön lainsäädännön ohella monet jäsenvaltiot ovat tehneet kolmansien maiden kanssa yksityisoikeuden alaa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia jo ennen kuin vastaavia kysymyksiä koskevat Amsterdamin sopimuksen määräykset tulivat voimaan tai ennen kuin kyseiset jäsenvaltiot liittyivät Euroopan yhteisöön. Siltä osin kuin tällaiset aiemmat sopimukset sisältävät määräyksiä, jotka eivät ole sopusoinnussa EY:n perustamissopimuksen kanssa, jäsenvaltioiden on EY:n perustamissopimuksen 307 artiklan nojalla toteutettava toimenpiteitä todettujen ristiriitojen poistamiseksi. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut, että jäsenvaltioiden on tarvittaessa sanottava irti sopimukset, jotka eivät ole sopusoinnussa yhteisön säännösten kanssa.

Aiemmin tehtyjen kahdenvälisen sopimusten lisäksi saattaa olla tarpeen tehdä kolmansien maiden kanssa uusia sopimuksia, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen IV osaston alaan kuuluvia yksityisoikeudellisia kysymyksiä. Siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tehtävää yhteistyötä koskevan Euroopan oikeusalueen kehityksen myötä yhteisö on saanut

¹ Neuvoston asetus (EY) N:o 1346/2000 maksukyvyttömyysmenettelyistä, EYVL L 160, 30.6.2000, s. 1.
Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001 tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla, EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1.
Neuvoston asetus (EY) N:o 1206/2001 jäsenvaltioiden tuomioistuinten välisestä yhteistyöstä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tapahtuvassa todisteiden vastaanottamisessa, EYVL L 174, 27.6.2001, s. 1.
Neuvoston asetus (EY) N:o 2201/2003 tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta, EUVL L 338, 23.12.2003, s. 1.
Neuvoston direktiivi 2003/8/EY oikeussuojakeinojen parantamisesta rajat ylittävissä riita-asioissa vahvistamalla oikeusapuun kyseisissä riita-asioissa liittyvät yhteiset vähimmäisvaatimukset, EYVL L 26, 31.1.2003, s. 41.
Neuvoston direktiivi 2004/80/EY rikoksen uhreille maksettavista korvauksista, EUVL L 261, 6.8.2004, s. 65.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 805/2004 riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta, EUVL L 143, 30.4.2004, s. 15.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1896/2006 riitauttamattomia vaatimuksia koskevan eurooppalaisen täytäntöönpanoperusteen käyttöönotosta, EUVL L 399, 30.12.2006, s. 1.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 864/2007 sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II), EUVL L 199, 31.7.2007, s. 40.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 861/2007 eurooppalaisesta vähäisiin vaatimuksiin sovellettavasta menettelystä, EUVL L 199, 31.7.2007, s. 1.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1393/2007 oikeudenkäynti- ja muiden asiakirjojen tiedoksiannosta jäsenvaltioissa siviili- tai kauppaoikeudellisissa asioissa ('asiakirjojen tiedoksianto') ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1348/2000 kumoamisesta, EUVL L 324, 10.12.2007, s. 79.
Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008 sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I), EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6.
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/52/EY tietyistä sovittelun näkökohdista siviili- ja kauppaoikeuden alalla, EUVL L 136, 21.5.2008, s. 3.

yksinomaisen ulkoisen toimivallan neuvotella ja tehdä kolmansien maiden kanssa kansainvälisiä sopimuksia useilla EY:n perustamissopimuksen IV osastossa mainituilla merkittävillä aloilla. Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut tämän 7. helmikuuta 2006 antamassaan lausunnossa 1/03², joka koskee uuden Luganon yleissopimuksen tekemistä. Lausunnossaan yhteisöjen tuomioistuin toteaa, että yhteisö on saanut yksinomaisen toimivallan tehdä kolmansien maiden kanssa kansainvälisiä sopimuksia asioista, jotka vaikuttavat muun muassa asetuksella (EY) N:o 44/2001 (Bryssel I) vahvistettuihin sääntöihin, erityisesti tuomioistuinten toimivallasta ja tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa. Yhteisöjen tuomioistuimen lausunnon mukaan uuden Luganon yleissopimuksen toimivaltasääntöjä koskevien määräysten tarkastelu osoittaa, että nämä määräykset vaikuttavat tuomioistuimen toimivaltaa koskevien yhteisön sääntöjen yhtenäiseen ja johdonmukaiseen soveltamiseen ja näillä säännöillä perustetun järjestelmän moitteettomaan toimintaan.³ Tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien yleissopimusehdotuksen määräysten osalta tuomioistuin päätyi samaan johtopäätökseen. Se katsoi, että tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevat yhteisön säännöt eivät ole erotettavissa tuomioistuinten toimivaltaa koskevista säännöistä, joiden kanssa ne muodostavat kokonaisvaltaisen ja johdonmukaisen järjestelmän, ja että uusi Luganon yleissopimus tulee vaikuttamaan sekä tuomioistuinten toimivaltaa että tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevien yhteisön sääntöjen yhdenmukaiseen ja johdonmukaiseen soveltamiseen ja näillä säännöillä perustetun kokonaisvaltaisen järjestelmän moitteettomaan toimintaan.⁴

Tämän perusteella on oletettava, että yhteisö on saanut yksinomaisen toimivallan neuvotella ja tehdä monet edellä mainituista kahdenvälisistä sopimuksista.

On kuitenkin selvitettävä, onko vallitsevassa tilanteessa olemassa riittävä yhteisön etu, jonka perusteella yhteisön olisi korvattava kaikki tällaiset voimassa olevat tai ehdotetut, joko jäsenvaltioiden välillä tai yhteisön ja kolmansien maiden välillä tehdyt sopimukset. Tätä varten on otettava käyttöön menettely, jolla on kaksi tarkoitusta. Ensinnäkin yhteisön on voitava menettelyn avulla arvioida, liittyykö jonkin tietyn sopimuksen tekemiseen tällainen riittävä yhteisön etu. Toiseksi menettelyn avulla on voitava valtuuttaa jäsenvaltiot tekemään kyseinen sopimus siinä tapauksessa, että yhteisön sopimuksen tekemiseen ei vallitsevassa tilanteessa ole riittävää yhteisön etua.⁵

Edellä esitetty on 19. huhtikuuta 2007 pidetyn oikeus- ja sisäasiain neuvoston päätelmien mukaista.⁶

² Lausunto 1/03, annettu 7.2.2006, Kok. 2006, s. I-1145.

³ Lausunto 1/03 Lugano, 161 kohta.

⁴ Lausunto 1/03 Lugano, 172 kohta.

⁵ Vastaavaa ratkaisua on käytetty aiemmin siviili-ilmailun alalla: ks. asetus (EY) N:o 847/2004 jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisten lentoliikennesopimusten neuvottelemisesta ja täytäntöönpanosta, EUVL L 157, 30.4.2004, s. 7.

⁶ Oikeus- ja sisäasiain neuvosto ehdotti 19. huhtikuuta 2007, että tiettyjen kolmansien maiden kanssa elatusvelvollisuudesta tehtävien kahdenvälisen sopimusten tekemistä ja voimassa olevien kahdenvälisen sopimusten mahdollista tarkistamista varten olisi perustettava menettely, joka perustuu yhteisön oikeuden ennakkotapauksiin, muun muassa lentoliikenteen alalla nykyisin noudatettavaan menettelyyn. ”Menettelyssä olisi vahvistettava perusteet ja edellytykset sen arvioimiseksi, onko kyseisen sopimuksen tekeminen yhteisön edun mukaista. Ellei näin ole, menettelyssä olisi vahvistettava perusteet ja edellytykset, joiden mukaisesti jäsenvaltiot neuvottelevat ja tekevät tämän tyyppisen sopimuksen etenkin, jos suunnitellun sopimuksen määräysten sisältö poikkeaa yhteisön sääntöjen sisällöstä, ja varmistettava samalla, että sopimukset eivät vaaranna asetusehdotuksella perustettua järjestelmää”.

Komissio on todennut, että vastaava menettely olisi otettava käyttöön myös Rooma II⁷ ja Rooma I⁸ -asetuksiin vaikuttavien sopimusten tekemistä varten.⁹

Tämän perusteella komissio esittää, että olisi otettava käyttöön tällainen menettely eräitä alakohtaisia kahdenvälisiä sopimuksia varten. Ehdotettu menettely kattaisi kaksi eri alakohtaisten asioiden ryhmää. Yksi ehdotus liittyy alakohtaisiin asioihin, jotka koskevat tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sekä elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sovellettavaa lakia. Toinen ehdotus koskee sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevia alakohtaisia asioita.

Tämä ehdotus koskee menettelyä, jonka mukaan jäsenvaltioille myönnettäisiin ensiksi mainittua alaa koskeva valtuutus. Komissio esittää samaan aikaan tämän ehdotuksen kanssa toisen ehdotuksen, jolla otetaan käyttöön vastaava menettely sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavaa lakia koskevia asioita varten. Kaksi erillistä ehdotusta tarvitaan sen vuoksi, että avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevista asioista päättäminen edellyttää neuvostossa yksimielisyyttä.

2. KUULEMISET JA VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Komissio on arvioinut eri vaihtoehtoja, joiden avulla edellä kuvatut tavoitteet voitaisiin saavuttaa. Aiheen erityisluonteen vuoksi varsinaista vaikutustenarviointia ei kuitenkaan ole suoritettu. Jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa vaihdettiin ideoita ja näkemyksiä Brysselissä 11. maaliskuuta ja 26. toukokuuta 2008 pidetyissä kahdessa kokouksessa.

Ehdotuksen soveltamisalan perusteella jäsenvaltiot olisivat yleensä ottaen pitäneet parempana horisontaalista välinettä, jonka puitteissa olisi voitu käsitellä sekä alakohtaiset kahdenväliset sopimukset että Lugano-tyyppiset sopimukset, jotka koskevat tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa, ja jopa ns. laajat sopimukset, jotka voivat koskea oikeudellista yhteistyötä esimerkiksi rikosoikeuden, siviilioikeuden, perhe- tai hallinto-oikeuden alalla.

Tällaiset sopimukset, jotka koskevat esimerkiksi tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa yleensä, johtaisivat kuitenkin todennäköisesti siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä koskevan yhteisön oikeudellisen kehyksen heikentymiseen. Niillä olisi

⁷ Sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma II) annetun asetuksen (EY) N:o 864/2007 johdanto-osan 37 kappaleen mukaan ”komissio tekee Euroopan parlamentille ja neuvostolle ehdotuksen menettelyistä ja edellytyksistä, joiden mukaisesti jäsenvaltioilla olisi oikeus neuvotella ja tehdä omasta puolestaan kolmansien maiden kanssa yksittäis- ja poikkeustapauksissa alakohtaisia asioita koskevia sopimuksia, joihin sisältyy määräyksiä sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettavasta laista”.

⁸ Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyssä asetuksessa (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) on vastaava johdanto-osan kappale (42).

⁹ Erityistilanteiden sääntelemiseksi saattaa olla tarpeen antaa määräyksiä, jotka koskevat sopimusperusteisissa ja sopimustenulkoisissa asioissa sovellettavaa lakia. Tilanteet voivat liittyä esimerkiksi lentokentän tai tien hallinnointiin. Esimerkkejä tällaisista alakohtaisista sopimuksista ovat Ranskan ja Sveitsin välillä 4 päivänä heinäkuuta 1949 tehty yleissopimus, joka koskee Basel–Mülhausen lentokentän rakentamista ja hallinnointia, ja Saksan ja Sveitsin välillä 25 päivänä huhtikuuta 1977 tehty sopimus, joka koskee Lörrachin ja Weil am Rheinin välisen tien Sveitsin alueella kulkevaa osuutta.

kohtuuttoman suuri vaikutus voimassa olevaan yhteisön säännöstöön, joka perustuu yhdentymiseen ja oikeusvarmuuteen ja jonka turvaaminen parantaa unionin kansalaisten mahdollisuuksia saada oikeussuojaa.

Koska puheena olevaa menettelyä on pidettävä yhteisön oikeuteen nähden poikkeusmenettelyinä, komission ehdottamassa järjestelmässä rajoitetaan siihen, mikä on välttämätöntä edellä kuvattujen tavoitteiden saavuttamiseksi.

Komissio tutki useita vaihtoehtoja, joiden mukaan menettely voitaisiin perustaa.

Passiivinen vaihtoehto eli nykytilanteen säilyttäminen ilman että ongelman ratkaisemiseksi toteutetaan mitään toimenpiteitä johtaisi siihen, että jäsenvaltiot eivät voisi tehdä edellä mainituilla aloilla mitään sopimuksia kolmansien maiden kanssa.

Aktiivinen nykytilanteen säilyttäminen merkitsisi sitä, ettei laadittaisi lainsäädäntömenettelyä yhteisön toimivaltuuksien uudelleenjakamista varten. Siinä tapauksessa yhteisön olisi neuvoteltava ja tehtävä uudelleen kaikki jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden väliset sopimukset EY:n perustamissopimuksen 300 artiklassa vahvistetun menettelyn mukaisesti, vaikka sopimuksen tekemisestä olisi etua vain yhdelle ainoalle jäsenvaltiolle.

Kolmannen vaihtoehdon mukaan yhteisö myöntäisi sopimusten tekemistä koskevan valtuutuksen yleisten perusteiden nojalla, jotka vahvistettaisiin jollakin säädöksellä (esimerkiksi asetuksella) tai neuvoston päätöksellä (joka tehtäisiin em. säädöksen nojalla). Tämän vaihtoehdon etuna on se, että yleisen lähestymistavan muotoileminen kaikissa tilanteissa olisi helpompaa. Haittapuolena taas on se, että ehdot, joiden perusteella jäsenvaltiot voisivat neuvotella ja tehdä sopimuksia kolmansien maiden kanssa, olisi vahvistettava etukäteen. Koska yksityisoikeuden alalla tehtävä oikeudellinen yhteistyö kehittyy yhteisössä jatkuvasti, olisi tarpeen vahvistaa eri kriteerit jokaista yhteisön säännöstöön sisältyvää välinettä varten (Bryssel II -asetus, Rooma I -asetus, Rooma II -asetus, elatusvelvollisuutta koskeva asetusehdotus jne.).

Komission valitseman viimeisen vaihtoehdon mukaan myönnetään sen sijaan erityinen valtuutus tapauskohtaisesti sen jälkeen, kun asianomaisen jäsenvaltion ilmoittama sopimus on arvioitu objektiivisten kriteerien perusteella. Komissio antaa tarvittaessa jäsenvaltiolle neuvotteluohjeet ja laatii ennakoarvion neuvottelujen tuloksesta ennen kuin antaa luvan sopimuksen lopulliselle tekemiselle.

3. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

• Ehdotetun toimen lyhyt kuvaus

Ehdotuksen tarkoituksena on ottaa käyttöön menettely, jonka avulla yhteisö voi arvioida, liittyykö ehdotetun kahdenvälisen sopimuksen tekemiseen kolmansien maiden kanssa riittävä yhteisön etu, ja siinä tapauksessa että tällaista etua ei ole, valtuuttaa jäsenvaltiot tekemään kolmansien maiden kanssa tällaiset sopimukset tietyillä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa tehtävää yhteistyötä koskevilla aloilla, jotka kuuluvat yhteisön yksinomaisen toimivallan piiriin.

Koska jäsenvaltioille annettava valtuutus muodostaa poikkeuksen sääntöön, jonka mukaan yhteisöllä on yksinomainen toimivalta tehdä kansainvälisiä sopimuksia kyseisistä asioista,

menettelyä on pidettävä poikkeustoimenpiteenä, minkä vuoksi on rajoitettava sekä sen soveltamisalaa että sen ajallista soveltamista.

Menettelyä ehdotetaan rajoitettavaksi siten, että sen soveltamisalaan kuuluvat yhtäältä avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevat alakohtaiset asiat ja toisaalta sopimusvelvoitteisiin ja sopimukseen perustumattomiin velvoitteisiin sovellettava laki. Oheinen ehdotus käsittelee ensiksi mainittua aihepiiriä.

Komissio esittää seuraavien takeiden vahvistamista, jotta voidaan suojata yhteisön säännöstö ja erityisesti mainituilla aloilla sovellettavan yhteisön järjestelmän koskemattomuus.

Menettely perustuu siihen, että jäsenvaltiot, jotka haluavat saada valtuutuksen neuvotella ja tehdä uudelleen jonkin sopimuksen kolmannen maan kanssa, antavat sopimusluonnoksen etukäteen tiedoksi erityisten edellytysten mukaisesti, niin että sitä voidaan arvioida tapauskohtaisesti.

Jos yhteisö on jo tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa sopimuksen samasta aiheesta, jäsenvaltio ei saa neuvotella eikä tehdä sopimusta kyseisen maan kanssa, vaan esitetty hakemus hylätään. Jos yhteisöllä ei ole sopimusta, komission on selvitettävä, onko sellainen tarkoitus tehdä lähitulevaisuudessa. Jos sopimusta ei ole tarkoitus tehdä lähitulevaisuudessa, komissio voi valtuuttaa jäsenvaltion tekemään sopimuksen, jos seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät: a) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että sopimuksen tekeminen kyseisen kolmannen maan kanssa perustuu sen erityiseen etuun, joka voi liittyä esimerkiksi jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välisiin taloudellisiin, maantieteellisiin, kulttuurisiin tai historiallisiin siteisiin; ja b) komissio toteaa, että ehdotetulla sopimuksella on vain rajoitettu vaikutus voimassa olevien yhteisön sääntöjen yhtenäiseen ja johdonmukaiseen soveltamiseen ja näillä säännöillä perustetun järjestelmän moitteettomaan toimintaan.

Menettelyn mukaan jäsenvaltioiden tekemiin sopimuksiin on sisällytettävä raukeamislausekkeet, jotta niiden voimassaoloaika voidaan rajata siihen asti, että yhteisö tekee kyseisen kolmannen maan kanssa sopimuksen samasta aiheesta.

- **Oikeusperusta**

Oheinen ehdotus liittyy alakohtaisia asioita koskeviin sopimuksiin, jotka koskevat avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta. Sen oikeusperusta on perustamissopimuksen 61 artiklan c alakohta, jossa yhteisölle annetaan toimivalta antaa 65 artiklan mukaiset oikeudellista yhteistyötä yksityisoikeudellisissa asioissa koskevat toimenpiteet 67 artiklan 2 ja 5 kohdan mukaisesti. Toimenpide edellyttää neuvoston yksimielistä hyväksyntää, jonka se on antanut Euroopan parlamenttia kuultuaan.

- **Toissijaisuusperiaate**

Ehdotus kuuluu yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan. Toissijaisuusperiaatetta ei sen vuoksi sovelleta.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotus on suhteellisuusperiaatteen mukainen seuraavista syistä:

Ehdotettu menettely muodostaa poikkeuksen yhteisön yksinomaisen toimivallan käyttöön edellä mainituissa asioissa. Ehdotus on rajoitettu siihen, mikä on ehdottoman välttämätöntä,

jotta jäsenvaltiot voivat tehdä kolmansien maiden kanssa sopimuksia mainituilla aloilla, ja siinä asetetaan tietyt kriteerit, joiden on täyttyvä. Valtuutus annetaan jäsenvaltioille vain jos ehdotetulla sopimuksella voidaan katsoa olevan vain hyvin vähäinen vaikutus sovellettavaan yhteisön järjestelmään.

Ehdotetussa menettelyssä sovelletaan komiteamenettelyä, koska lainsäädäntömenettelyä ei katsota tarpeelliseksi ja koska ehdotettu menettely koskee komission täytäntöönpanovaltuuksia.

Näin ollen ehdotettu menettely supistaa yhteisölle ja jäsenvaltioiden hallituksille aiheutuvan hallintorasituksen siihen, mikä on välttämätöntä.

- **Säätelytavan valinta**

Ehdotettu säätelytapa: asetus.

Muut säätelytavat eivät soveltuisi seuraavista syistä:

Koska ehdotettu menettely muodostaa poikkeuksen yhteisön lainsäädäntöön nähden, asetus on säädös, jota sovelletaan sellaisenaan ja joka antaa täydellisimmät takeet oikeusvarmuuden ja yhtäläisen kohtelun toteutumisesta.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

5. LISÄTIEDOT

- **Uudelleentarkastelu-, tarkistus- tai raukeamislauseke**

Ehdotus sisältää uudelleentarkastelu- ja raukeamislausekkeet.

- **Ehdotuksen yksityiskohtainen kuvaus**

Soveltamisala (1 artikla)

Asetuksen soveltamisala rajoitetaan ehdotuksen 1 artiklassa alakohtaisiin asioihin, jotka koskevat tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sekä elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sovellettavaa lakia.

Määritelmät (2 artikla)

2 artiklassa todetaan, että ehdotuksella perustettava menettely kattaa ainoastaan jäsenvaltion ja jonkin kolmannen valtion väliset kahdenväliset sopimukset. Ehdotettu menettely ei siis kata monenvälisiä sopimuksia (joihin kuuluvat etenkin alueelliset sopimukset).

Ehdotettu menettely (3–8 artikla)

Ehdotetun menettelyn on tarkoitus olla käytännön järjestely, johon liittyy mahdollisimman vähän muodollisuuksia. Sen avulla myös varmistetaan, että yhteisön säännöstö voidaan suojata.

Ehdotuksen 3 artiklassa säädetään, että menettelyn mukaan jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle kirjallisesti aikeestaan ryhtyä neuvottelemaan uudesta sopimuksesta tai jo tehdyn sopimuksen muuttamisesta. Ilmoituksen mukana on toimitettava jäljennös sopimusluonnoksesta, jos sellainen on saatavilla, ja muut asiaa koskevat asiakirjat. Ilmoitus on tehtävä viimeistään kolme kuukautta ennen kuin neuvottelut kyseisen kolmannen maan kanssa on tarkoitus aloittaa.

Ilmoituksen saatuaan komissio arvioi, voiko jäsenvaltio aloittaa neuvottelut (4 artikla). Jos yhteisö on jo tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa sopimuksen samasta aiheesta, hakemus hylätään automaattisesti. Arviointi tapahtuu vaiheittain seuraavasti. Jos yhteisö ei vielä ole tehnyt sopimusta kyseisen kolmannen maan kanssa, komission on selvitettävä, onko tällainen sopimus tarkoitus tehdä lähitulevaisuudessa. Jos sopimusta ei ole tarkoitus tehdä lähitulevaisuudessa, komissio voi valtuuttaa jäsenvaltion tekemään sopimuksen, jos seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät: a) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että sopimuksen tekeminen kyseisen kolmannen maan kanssa perustuu sen erityiseen etuun, joka voi liittyä esimerkiksi jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välisiin taloudellisiin, maantieteellisiin, kulttuurisiin tai historiallisiin siteisiin; ja b) komissio toteaa, että ehdotetulla sopimuksella on vain rajoitettu vaikutus voimassa olevien yhteisön sääntöjen yhtenäiseen ja johdonmukaiseen soveltamiseen ja näillä säännöillä perustetun järjestelmän moitteettomaan toimintaan.

Jos komissio katsoo edellä mainittujen edellytysten perusteella, että ehdotetun sopimuksen tekemiselle ei ole estettä, se voi antaa jäsenvaltiolle luvan aloittaa neuvottelut (5 artikla). Tarvittaessa komissio voi esittää neuvotteluohjeita ja vaatia tiettyjen lausekkeiden sisällyttämistä sopimukseen.

Sopimuksessa on myös oltava raukeamislauseke, jossa määrätään sen irtisanomisesta siltä varalta, että Euroopan yhteisö tekee sopimuksen kyseisen kolmannen maan kanssa.

Komissio tekee päätöksen neuvottelujen hyväksymisestä tai hakemuksen hylkäämisestä neuvoo-antavan komitean avustuksella. Komitea perustetaan komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä sovellettavasta menettelystä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁰ 3 artiklan mukaisesti. Neuvoo-antava menettely on perusteltu, koska muodollisuudet pyritään supistamaan mahdollisimman vähään. Komissio esittää komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä, ja komitea antaa niistä lausuntonsa. Tämän jälkeen komissio tekee päätöksensä ja ottaa siinä komitean lausunnon huomioon niin pitkälle kuin mahdollista. Se ilmoittaa komitealle, millä tavoin lausunto on otettu huomioon.

Jos komission arvioinnin tulos on kielteinen, se ei anna lupaa neuvotteluihin, vaan toimittaa päätöksensä neuvoo-antavalle komitealle lausunnon saamista varten.

Komissio voi päättää osallistua jäsenvaltion ja kolmannen maan välisiin neuvotteluihin tarkkailijana. Jos komissio ei itse osallistu neuvotteluihin, sille on toiminnan tehokkuuden varmistamiseksi ilmoitettava eri neuvotteluvaiheiden tulokset, jotta se voi antaa jäsenvaltiolle lausuntonsa sopimuksen sisällöstä ennen kuin sopimus lopullisesti tehdään (6 artikla).

¹⁰ Neuvoston päätös menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä (1999/468/EY), EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Menettelyn viimeinen vaihe koskee sopimuksen lopullista tekemistä (7 artikla). Asianomaisen jäsenvaltion on ennen sopimuksen parafointia ilmoitettava komissiolle neuvottelujen tulos ja esitettävä sille sopimusteksti. Komissio arvioi, onko sopimus neuvotteluohjeiden mukainen ja voidaanko sen tekemisen katsoa haittaavan voimassa olevan yhteisön järjestelmän toimintaa ja voisiko se erityisesti vaikuttaa voimassa olevaan yhteisön säännöstöön, ja jos voisi niin missä määrin. Jos komission arvio on myönteinen, se antaa luvan sopimuksen tekemiseen. Jos arvio on kielteinen, asianomainen jäsenvaltio ei saa lupaa jatkaa sopimuksen tekemistä. Tämä päätös tehdään neuvoston päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädetyn hallintomenettelyn mukaisesti.

Ehdotuksen mukaan komission olisi tehtävä arviointimenettelyn eri vaiheisiin liittyvät päätöksensä kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun se on saanut asiaa koskevan ilmoituksen asianomaiselta jäsenvaltiolta.

Siirtymä- ja loppusäännökset (9–11 artikla)

Ehdotuksen 9 artiklassa vahvistettuja siirtymäsäännöksiä sovelletaan silloin kun asianomainen jäsenvaltio on asetuksen tullessa voimaan jo aloittanut neuvottelut kolmannen maan kanssa tai saattanut ne päätökseen, mutta ei ole vielä ilmoittanut suostumuksestaan sitoutua tähän sopimukseen.¹¹

Ehdotettua menettelyä sovellettaisiin siis myös tällaiseen tilanteeseen seuraavin mukautuksin: sopimus(luonnos) annetaan tiedoksi komissiolle; komissio arvioi sen ehdotuksen 4 artiklassa lueteltujen edellytysten perusteella; komissio antaa luvan jatkaa neuvotteluja ja laatii neuvotteluohjeet, jos neuvottelutilanne sen sallii; komissio antaa luvan tehdä sopimuksen.

Ehdotuksen 10 artiklassa säädetään, että komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen asetuksen soveltamisesta viimeistään tammikuussa 2014. Kertomuksen lisäksi on esitettävä asianmukainen säädösehdotus, koska asetuksen soveltaminen päättyy 31. joulukuuta 2014.

¹¹ Esimerkkinä tällaisesta tilanteesta voidaan mainita Belgian ja Marokon välillä vuonna 2002 tehdyt sopimukset huoltajuudesta, tapaamisoikeudesta ja elatusvelvollisuudesta, jotka on allekirjoitettu mutta joita ei ole vielä ratifioitu.

Ehdotus:

NEUVOSTON ASETUS

annettu [...] päivänä [...]kuuta [...],

menettelyn vahvistamisesta kahdenvälisten alakohtaisten sopimusten neuvottelemiseksi ja tekemiseksi jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä, kun sopimukset koskevat tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sekä elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sovellettavaa lakia

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 61 artiklan c alakohdan, 65 artiklan ja 67 artiklan 2 ja 5 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen¹²,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon¹³,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹⁴,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'EY:n perustamissopimuksen', IV osasto muodostaa oikeusperustan, jonka nojalla annetaan yhteisön lainsäädäntöä yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävän oikeudellisen yhteistyön alalla.
- (2) Jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä yksityisoikeudellisissa asioissa tehtävää oikeudellista yhteistyötä sen sijaan on perinteisesti säännelty jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisillä sopimuksilla.
- (3) EY:n perustamissopimuksen 307 artiklassa määrätään, että yhteisön säännösten ja jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä tehtyjen kansainvälisten sopimusten väliset ristiriitaisuudet on poistettava. Tämä saattaa edellyttää näiden sopimusten uudelleenneuvottelemista.
- (4) Saattaa myös olla tarpeen tehdä kolmansien maiden kanssa uusia sopimuksia, jotka koskevat EY:n perustamissopimuksen IV osaston alaan kuuluvia yksityisoikeuden osa-alueita.

¹² EUVL C , , s. .

¹³ EUVL C , , s. .

¹⁴ EUVL C , , s. .

- (5) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on vahvistanut uuden Luganon yleissopimuksen tekemisestä 7 päivänä helmikuuta 2006 antamassaan lausunnossa 1/03, että yhteisö on saanut yksinomaisen ulkoisen toimivallan neuvotella ja tehdä kolmansien maiden kanssa kansainvälisiä sopimuksia useilla EY:n perustamissopimuksen IV osastossa tarkoitetuilla merkittävillä aloilla. Yhteisöjen tuomioistuin toteaa erityisesti, että yhteisö on saanut yksinomaisen toimivallan tehdä kolmansien maiden kanssa kansainvälisiä sopimuksia asioista, jotka vaikuttavat muun muassa asetuksella (EY) N:o 44/2001 (Bryssel I) vahvistettuihin sääntöihin, erityisesti tuomioistuinten toimivallasta ja tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa.
- (6) EY:n perustamissopimuksen 300 artiklan nojalla on siten yhteisön tehtävä tehdä tällaiset sopimukset yhteisön ja kolmannen maan välillä yhteisön toimivaltaan kuuluvissa asioissa.
- (7) EY:n perustamissopimuksen 10 artikla velvoittaa jäsenvaltiot helpottamaan yhteisön tehtävien toteuttamista ja pidättymään kaikista toimenpiteistä, jotka ovat omiaan vaarantamaan perustamissopimuksen tavoitteiden saavuttamisen. Tätä todellisen yhteistyön velvoitetta sovelletaan yleisesti eikä sen mukaan, onko yhteisöllä asiassa yksinomainen toimivalta.
- (8) On arvioitava, onko vallitsevassa tilanteessa olemassa riittävä yhteisön etu, jonka perusteella kaikki voimassa olevat tai ehdotetut kahdenväliset sopimukset jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välillä olisi korvattava yhteisön sopimuksilla. Tätä varten on tarpeen ottaa käyttöön menettely, jolla on kaksi tarkoitusta. Ensinnäkin yhteisön on voitava menettelyn avulla arvioida, liittyykö jonkin tietyn kahdenvälisen sopimuksen tekemiseen tällainen riittävä yhteisön etu. Toiseksi menettelyn avulla on voitava valtuuttaa jäsenvaltiot tekemään kyseinen sopimus siinä tapauksessa, että yhteisön sopimuksen tekemiseen ei vallitsevassa tilanteessa ole riittävää yhteisön etua.
- (9) Olisi otettava käyttöön johdonmukainen ja läpinäkyvä menettely, jonka mukaisesti jäsenvaltiot valtuutetaan muuttamaan kolmansien maiden kanssa tehtyjä voimassa olevia sopimuksia tai neuvottelemaan ja tekemään uusia sopimuksia poikkeuksellisissa tilanteissa, erityisesti jos yhteisö ei itse ole ilmoittanut aikovansa käyttää sopimuksen tekemistä koskevaa ulkoista toimivaltaansa. Menettely ei vaikuta yhteisön yksinomaiseen toimivaltaan eikä EY:n perustamissopimuksen 300 ja 307 artiklan määräyksiin. Koska ehdotettu menettely muodostaa poikkeuksen sääntöön, jonka mukaan yhteisöllä on yksinomainen toimivalta tehdä kansainvälisiä sopimuksia kyseisistä asioista, sitä on pidettävä poikkeustoimenpiteenä, minkä vuoksi on syytä rajoittaa sekä sen soveltamisalaa että sen ajallista soveltamista.
- (10) Tämän asetuksen soveltamisala olisi rajoitettava alakohtaisiin asioihin, jotka koskevat tuomioistuimen toimivaltaa ja tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa, vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sekä elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sovellettavaa lakia.
- (11) Valtuutus olisi vaadittava sekä neuvottelujen aloittamista että niiden jatkamista ja sopimuksen tekemistä varten, jotta voidaan varmistaa, että jokin jäsenvaltion ehdottama sopimus ei tee yhteisön oikeudesta tehotonta eikä haittaa sen säännöillä perustetun järjestelmän moitteetonta toimintaa. Näin komissio voi arvioida neuvottelujen (mahdollisen) tuloksen odotettua vaikutusta yhteisön oikeuteen.

Tarvittaessa komissio voi esittää neuvotteluohjeita tai vaatia tiettyjen lausekkeiden sisällyttämistä ehdotettuihin sopimuksiin.

- (12) Sopimuksessa olisi määrättävä sen irtisanomisesta, kun saman kolmannen maan kanssa tehdään yhteisön sopimus samasta asiasta, jotta voidaan varmistaa, ettei sopimus muodosta estettä oikeudellista yhteistyötä siviili- ja kauppaoikeudellisissa asioissa koskevan yhteisön ulkopoliittikan toteuttamiselle.
- (13) On tarpeen säätää siirtymätoimenpiteistä sellaisten tilanteiden sääntelemiseksi, joissa jäsenvaltiot ovat tämän asetuksen tullessa voimaan parhaillaan neuvottelemassa kolmannen maan kanssa tai ovat saattaneet neuvottelut päätökseen, mutta eivät ole vielä ilmoittaneet suostumuksestaan sitoutua sopimukseen.
- (14) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY¹⁵ mukaisesti.
- (15) Perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on sen tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen.
- (16) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta tehdyn pöytäkirjan 3 artiklan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ja Irlanti osallistuvat tämän asetuksen antamiseen ja soveltamiseen siltä osin kuin ne ovat osallistuneet tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvien asetusten antamiseen ja soveltamiseen tai ovat hyväksyneet aiemmat asetukset sen jälkeen kun ne on annettu.
- (17) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan yhteisön perustamissopimukseen liitetyn, Tanskan asemasta tehdyn pöytäkirjan 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän asetuksen antamiseen eikä se sido sitä eikä sitä sovelleta siihen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

1. Tällä asetuksella perustetaan menettely, jolla jäsenvaltio voidaan valtuuttaa muuttamaan kyseisen jäsenvaltion ja jonkin kolmannen maan välillä tehtyä voimassa olevaa kahdenvälistä sopimusta tai neuvottelemaan ja tekemään uusi kahdenvälinen sopimus seuraavissa säännöksissä säädetyin edellytyksin.
2. Tätä asetusta sovelletaan jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden välisiin kahdenvälisiin alakohtaisiin sopimuksiin, jotka koskevat tuomioistuimen toimivaltaa, tuomioiden ja oikeuden päätösten tunnustamista ja täytäntöönpanoa avioliittoa,

¹⁵ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

vanhempainvastuuta ja elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sekä elatusvelvollisuutta koskevissa asioissa sovellettavaa lakia

2 artikla

Määritelmät

1. Tässä asetuksessa 'sopimuksella' tarkoitetaan kahdenvälistä sopimusta jäsenvaltion ja kolmannen maan välillä.
2. Tässä asetuksessa 'jäsenvaltiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioita Tanskaa lukuun ottamatta.

3 artikla

Ilmoittaminen komissiolle

1. Jos jäsenvaltio aikoo aloittaa kolmannen maan kanssa neuvottelut voimassa olevan sopimuksen muuttamisesta tai tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvan uuden sopimuksen tekemisestä, sen on ilmoitettava aikeestaan komissiolle kirjallisesti.
2. Ilmoituksen yhteydessä on toimitettava jäljennös voimassa olevasta sopimuksesta, sopimusluonnos tai kolmannen maan laatima ehdotusluonnos, jos sellainen on saatavilla, ja muut asiaa koskevat asiakirjat. Jäsenvaltion on esitettävä neuvottelujen tavoitteet ja täsmennettävä, mitä kysymyksiä niissä on tarkoitus käsitellä, tai mitä voimassa olevan sopimuksen määräyksiä on tarkoitus muuttaa, sekä kaikki muut asiaa koskevat tiedot.
3. Ilmoitus on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kyseessä olevan kolmannen maan kanssa käytävien virallisten neuvottelujen suunniteltua alkamisajankohtaa.

4 artikla

Komission arvio

1. Ilmoituksen saatuaan komissio arvioi, voiko jäsenvaltio jatkaa neuvotteluja asianomaisen kolmannen maan kanssa. Jos yhteisö on jo tehnyt kyseisen kolmannen maan kanssa sopimuksen samasta aiheesta, komissio hylkää jäsenvaltion hakemuksen automaattisesti.
2. Jos yhteisö ei vielä ole tehnyt sopimusta kyseisen kolmannen maan kanssa, komissio tarkistaa arviota laatiessaan ensiksi sen, onko lähitulevaisuudessa tarkoitus tehdä kyseisen kolmannen maan kanssa yhteisön sopimus samasta aiheesta. Jos näin ei ole, komissio voi antaa valtuutuksen, jos seuraavat kaksi ehtoa täyttyvät:
 - (a) asianomainen jäsenvaltio on osoittanut, että sopimuksen tekeminen kyseisen kolmannen maan kanssa perustuu erityiseen etuun, joka

liittyy esimerkiksi jäsenvaltion ja kyseisen kolmannen maan välisiin taloudellisiin, maantieteellisiin, kulttuurisiin tai historiallisiin siteisiin; ja

- (b) komissio toteaa, että ehdotetulla sopimuksella on vain rajoitettu vaikutus voimassa olevien yhteisön sääntöjen yhtenäiseen ja johdonmukaiseen soveltamiseen ja näillä säännöillä perustetun järjestelmän moitteettomaan toimintaan.

5 artikla

Valtuutus aloittaa neuvottelut

1. Jos komissio katsoo, ettei sopimuksen tekemiselle ole estettä 4 artiklassa tarkoitettujen ehtojen perusteella, se voi valtuuttaa jäsenvaltion aloittamaan sopimusneuvottelut asianomaisen kolmannen maan kanssa. Tarvittaessa komissio voi esittää neuvotteluohjeita ja pyytää tiettyjen lausekkeiden sisällyttämistä ehdotettuun sopimukseen.

Sopimuksessa on oltava irtisanomislauseke siltä varalta, että yhteisö tekee saman kolmannen maan kanssa sopimuksen samasta aiheesta. Sopimuksessa on oltava seuraava lauseke: ”(Jäsenvaltion nimi) irtisanoo sopimuksen, kun Euroopan yhteisö tekee sopimuksen (kolmannen maan nimi) kanssa tällä sopimuksella säänneltävistä yksityisoikeuden alaan kuuluvista aiheista”.

2. Jos komissio katsoo, että sopimuksen tekemiselle on olemassa esteitä 4 artiklassa tarkoitettujen edellytysten perusteella, jäsenvaltiolle ei myönnetä valtuutusta neuvottelujen aloittamiseen asianomaisen kolmannen maan kanssa.
3. Komissio tekee 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua valtuutusta koskevan päätöksen 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

Komissio tekee päätöksen jäsenvaltion esittämästä hakemuksesta kuuden kuukauden kuluessa 3 artiklassa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta.

6 artikla

Komission osallistuminen neuvotteluihin

Komissio voi osallistua jäsenvaltion ja kolmannen maan välisiin neuvotteluihin tarkkailijana. Jos komissio ei osallistu neuvotteluihin tarkkailijana, sille on ilmoitettava neuvottelujen edistymisestä ja niiden tuloksesta neuvottelujen kaikissa eri vaiheissa.

7 artikla

Valtuutus tehdä sopimus

1. Asianomaisen jäsenvaltion on ennen sopimuksen parafointia ilmoitettava komissiolle neuvottelujen tulos ja toimitettava sille sopimusteksti.
2. Ilmoituksen saatuaan komissio arvioi, onko neuvoteltu sopimus yhdenmukainen sen alustavan arvion kanssa. Tätä lisäarviointia laatiessaan komission on tutkittava, täyttääkö ehdotettu sopimus komission esittämät vaatimukset ja erityisesti sen, onko siihen sisällytetty 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja lausekkeita, ja tekisikö ehdotetun sopimuksen tekeminen yhteisön oikeudesta vaikutuksetonta ja haittaisiko se yhteisön säännöillä perustetun järjestelmän moitteetonta toimintaa.
3. Jos komissio katsoo, että neuvottelujen tuloksena oleva sopimus ei täytä 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jäsenvaltiolle ei myönnetä valtuutusta sopimuksen tekemiseen.
4. Jos komissio katsoo, että neuvottelujen tuloksena oleva sopimus täyttää 2 kohdassa tarkoitettuja vaatimukset, jäsenvaltio voidaan valtuuttaa tekemään sopimus.
5. Komissio tekee 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua valtuutusta koskevan päätöksen 8 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti.

Komissio tekee päätöksen jäsenvaltion esittämästä hakemuksesta kuuden kuukauden kuluessa 1 artiklassa tarkoitettua ilmoituksen vastaanottamisesta.

8 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.
2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 artiklassa säädettyä neuvoa-antavaa menettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan mukaisesti.
3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 artiklassa säädettyä hallintomenettelyä kyseisen päätöksen 7 artiklan mukaisesti.
4. Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

9 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos jäsenvaltio on jo aloittanut sopimusneuvottelut kolmannen maan kanssa silloin kun tämä asetus tulee voimaan, sovelletaan 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 4–7 artiklaa.

Jos neuvottelutilanne sallii, komissio voi ehdottaa neuvotteluohjeita tai esittää tiettyjen lausekkeiden sisällyttämistä 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos jäsenvaltio on jo saattanut sopimusneuvottelut kolmannen maan kanssa päätökseen silloin kun tämä asetus tulee voimaan, mutta sopimusta ei ole vielä tehty, sovelletaan 3 artiklan 1 ja 2 kohtaa sekä 7 artiklan 2–5 kohtaa.

Päätöksessään, annetaanko valtuutus sopimuksen tekemiseen vai ei, komissio arvioi myös, onko sopimuksen tekemiselle esteitä 4 artiklassa tarkoitettujen edellytysten perusteella.

10 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio esittää Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2014; kertomuksen liitteenä voidaan tarvittaessa esittää asianmukainen säädösehdotus.

11 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2014.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti.

Tehty Brysselissä päivänä kuuta .

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja